

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall

SFS 2018:1375

Publicerad
den 4 juli 2018

Utfärdad den 28 juni 2018

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2007:606) om utredningar avseende vissa dödsfall²

dels att rubriken till lagen ska ha följande lydelse,

dels att 1–5 a och 7 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 3 a och 10 §§, och närmast före 10 § en ny rubrik av följande lydelse.

Lag om utredningar för att förebygga vissa skador och dödsfall

1 §³ Syftet med utredningsverksamheten enligt denna lag är att ge regeringen underlag för beslut om åtgärder som har som mål att förebygga att

1. barn far illa, eller
2. vuxna utsätts för våld eller andra övergrepp av närstående eller tidigare närstående personer.

2 §⁴ En utredning enligt denna lag ska genomföras när ett brott har begåtts mot ett barn och det finns anledning att anta att brottet har samband med något förhållande som har inneburit att barnet varit i behov av skydd om

1. barnet har avlidit med anledning av brottet,
2. barnet har utsatts för grov misshandel eller synnerligen grov misshandel av en närstående eller tidigare närstående person,
3. brottet utgör försök, förberedelse eller stämpling till mord eller dråp eller försök eller förberedelse till barnadråp, eller
4. brottet utgör försök, förberedelse eller stämpling till grov misshandel eller synnerligen grov misshandel och är begånget av en närstående eller tidigare närstående person.

En utredning ska även genomföras när det annars finns särskilda skäl att utreda en händelse enligt första stycket och det finns anledning att anta att händelsen har samband med något förhållande som har inneburit att barnet varit i behov av skydd.

I fall som avses i första stycket 1 eller om det finns sådana särskilda skäl som avses i andra stycket får en utredning genomföras även när ett barn har avlidit utomlands, om barnet vid dödsfallet var svensk medborgare eller hade sin hemvist i Sverige.

¹ Prop. 2017/18:215, bet. 2017/18:SoU36, rskr. 2017/18:416.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2011:1111.

³ Senaste lydelse 2011:1111.

⁴ Senaste lydelse 2011:1111.

2 a §⁵ En utredning enligt denna lag ska genomföras när ett brott har begåtts mot en vuxen person av en närstående eller tidigare närstående person och det finns anledning att anta att brottet har samband med något förhållande som har inneburit att den vuxna personen varit i behov av skydd eller stöd och hjälp för att förändra sin situation om

1. den vuxna personen har avlidit med anledning av brottet, eller
2. brottet utgör försök, förberedelse eller stämpling till mord eller dråp.

En utredning ska även genomföras när det annars finns särskilda skäl att utreda en händelse enligt första stycket och det finns anledning att anta att händelsen har samband med något förhållande som har inneburit att den vuxna personen varit i behov av skydd eller stöd och hjälp för att förändra sin situation.

I fall som avses i första stycket 1 eller om det finns sådana särskilda skäl som avses i andra stycket får en utredning genomföras även när en vuxen person har avlidit utomlands, om personen vid dödsfallet var svensk medborgare eller hade sin hemvist i Sverige.

3 § Utredningsverksamheten ska bedrivas av den myndighet som regeringen bestämmer (utredningsmyndigheten).

Utredningsmyndigheten får anlita experter och sakkunniga för att biträda utredningen.

Statliga förvaltningsmyndigheter som bedriver tillsyn över verksamhet som berörs av en utredning eller vars ansvarsområde berörs av en utredning ska, efter begäran från utredningsmyndigheten, biträda utredningsmyndigheten genom att ställa experter till förfogande.

Skyldigheten att ställa experter till utredningsmyndighetens förfogande enligt andra stycket gäller inte Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen och Justitiekanslern.

3 a § Statliga förvaltningsmyndigheter, dock inte Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen och Justitiekanslern, bör genomföra tillsyn eller intern tillsyn av verksamhet som berörs av en utredning enligt denna lag.

Utredningsmyndigheten ska informera den myndighet som är ansvarig för tillsynen enligt första stycket att ett ärende har inletts.

Om en myndighet som avses i andra stycket redan har utövat tillsyn eller inleder tillsyn med anledning av informationen enligt samma stycke, ska utredningsmyndigheten underrättas om vad som iakttagits i tillsynen och om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av tillsynen.

4 §⁶ Om misstanke har uppkommit om brott som avses i 2 § första stycket eller 2 a § första stycket ska Polismyndigheten eller åklagare underrätta utredningsmyndigheten om beslut som innebär att en förundersökning eller en utredning enligt 31 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare inte ska inledas eller ska läggas ned eller ska avslutas utan att åtal eller bevistalan enligt 38 § nämnda lag väcks.

Om åklagare har väckt åtal eller bevistalan för brott som avses i 2 § första stycket eller 2 a § första stycket ska åklagaren, efter att domstolens dom eller slutliga beslut i målet har fått laga kraft, underrätta utredningsmyndigheten om domen eller beslutet.

⁵ Senaste lydelse 2011:1111.

⁶ Senaste lydelse 2014:766.

5 §⁷ Följande myndigheter och yrkesverksamma är skyldiga att på utredningsmyndighetens begäran lämna de uppgifter som behövs för en utredning enligt 2 §:

1. myndigheter vars verksamhet berör barn,
2. andra myndigheter inom hälso- och sjukvården, annan rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet, socialtjänsten och kriminalvården,
3. anställda hos sådana myndigheter som avses i 1 och 2,
4. de som är verksamma inom yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet och fullgör uppgifter som berör barn eller annan sådan verksamhet inom hälso- och sjukvården eller på socialtjänstens område, och
5. de myndigheter som utövar tillsyn över de verksamheter som avses i 1–4, dock inte Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen och Justitiekanslern.

5 a §⁸ Följande myndigheter och yrkesverksamma är skyldiga att på utredningsmyndighetens begäran lämna de uppgifter som behövs för en utredning enligt 2 a §:

1. myndigheter som i sin verksamhet har kommit i kontakt med den vuxna person eller den närstående eller tidigare närstående person som avses i 2 a §,
2. anställda hos sådana myndigheter som avses i 1,
3. de som är verksamma inom yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet och fullgör uppgifter inom hälso- och sjukvården eller på socialtjänstens område, och som har kommit i kontakt med den vuxna person eller den närstående eller tidigare närstående person som avses i 2 a §, och
4. de myndigheter som utövar tillsyn över de verksamheter som avses i 1–3, dock inte Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen och Justitiekanslern.

7 §⁹ En utredning ska klarlägga det händelseförlopp som föregått en sådan händelse som avses i 2 § eller 2 a §, möjliga orsaker till händelsen och vilka åtgärder som har vidtagits eller kunnat vidtas för att skydda barnet eller skydda eller stödja och hjälpa den vuxna personen.

Tystnadsplikt

10 § En enskild person eller den som är eller varit verksam inom enskild verksamhet och som medverkat i en utredning enligt denna lag får inte obehörigen röja vad denne då har fått veta om enskilds personliga förhållanden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
2. Äldre bestämmelser gäller för utredningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

LENA HALLENGREN

Marianne Jenryd
(Socialdepartementet)

⁷ Senaste lydelse 2011:1111. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

⁸ Senaste lydelse 2011:1111. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

⁹ Senaste lydelse 2011:1111.